

AB	str.1
CČD	str.2
EFGH	str.3
ChIJK	str.4
LMN	str.5
OP	str.6
PŘS	str.7
ŠTUV	str.8
ZŽ	str.9

A

- Adjunkt** - myslivecký mládenec, který býval učněm nebo praktikantem u myslivce nebo na úřadě.
- Afinita** - v ekologii vztah dvou nebo několika živočišných druhů, majících přibližně stejné nároky na životní prostředí.
- Akarus** - nepřenositelná choroba-prašivina roztočová.
- Akinéze** - nehybnost, reflexní strnulost v nebezpečí.
- Alopecie** - lysivost, ztráta srsti.
- Androgyn** - jedinec s ústrojím samčím a samičím.
- Anémie** - chudokrevnost způsobená nedostatečnou činností krvevorných orgánů, vedoucí k malátnosti a rychlé únavě.
- Aplaudovati** - zvěř daňčí pleská kelkou, aplauduje.
- Aportér** - přinašeč.
- Artemis** - řecká bohyně lovu.
- Arteria** - velmi pružná céva vedoucí krev směrem od srdce.
- Atavismus** - objevení se znaku (vlastností), kterou neměli rodiče ani bližší předci, takže je to vývojový návrat k poměrům z minulých dob kmenového vývoje.
- Atrofie** - zmenšení orgánu nebo tkáně živočicha během individuálního života.
- ## B
- Babka** - stará zaječice.
- Bahňáci** - zvláštní řád ptactva s několika čeleděmi a četnými rody; z druhů loveckých sem patří sluky, kolihy a čejky.
- Bachyně** - divoká svině.
- Bakadla** - zaječí světla.
- Bakuláč** - jelen, jemuž po shoení narůstají nové parohy z útvaru zvaného "bakule".
- Bakule** - zduřeniny přes pučnice jelena.
- Balamut** - ohař, který při hledání vystavuje drobné ptactvo a tím klame myslivce, jenž čeká zvěř; říkáme, že balamutí.
- Balast** - nestavitelná část organických látek v krmivu, nezbytná pro pocit nasycení a dobré trávení.
- Balistika** - je nauka o pohybu střely a o všech otázkách s tím spojených.
- Bandalír** - závěsný řemen přes rameno na boční zbraň, nošený na slavnostních mysliveckých uniformách.
- Barka** - žertovné pojmenování staré laně.
- Barva** - krevi zvěře říkáme myslivecky "barva", zvěř barví, zanechává pobarvenou dráhu.
- Bažantárna** - čili voliéra, t.j. veliká posada sloužící k domácímu chovu bažantů.
- Bažantář** - pytlák bažantů.
- Bažantnice** - část honitby věnovaná soustředěnému chovu bažantů.
- Bažantník** - myslivec pověřený chovem bažantů v bažantnici.
- Bekati** - překvapená nebo splašená srnčí i jelení zvěř vyluzuje hlasité úsečné bečivé zvuky jako projev nejistoty, úleku nebo i bázně (báká).
- Bezoár** - produkt obličejové žlázy u jelena a daňka.
- Běháčky** - nožky malých druhů zvěře srstnaté.
- Běhoun** - jednorocní sele divočáka.
- Běhy** - končetiny veškeré zvěře srstnaté a loveckých psů.
- Bělouš** - ohař krátkosrstý s pronikající bílou srstí.
- Bílití** - vyvařené lebky s trofejemi bílíme kyslíčným vodičným.
- Blouditi** - jestliže pes nesleduje dobře vlečku nebo pobarvenou dráhu a bez patrné reakce na stopy sem a tam pobíhá, říkáme, že bloudí.
- Bobří stroj** - řitní žlázy bobří, vylučující pižmem páchnoucí mazlavinu, zvanou castoreum.
- Bodati** - parohatá zvěř se v soubojích nebo v obraně paroží bodá, někdy probodne i ubodá.
- Borlice** - trubka lovecká používaná k troubení loveckých povelů a hlaholů.
- Botulismus** - nebezpečná otrava (klobásový jed).
- Boubel** - larvální stadium tasemnic z řádu kruhovek.
- Boukati se** - chrutí sviní divočáků nazýváme boukáním.
- Brada** - delší, při toku naježené peří pod zobákem tetřeva.
- Brkati** - tetřev po večerním zásedu na nocoviště někdy brká, t.j. vylučuje krkavé zvuky.
- Broukati** - jelen v době říje častěji jen brouká, aniž pořádně zatroubí, nebo brouká mezi troubením, někdy pouze mrmlá.
- Březivost** - doba, po kterou samice zvěře nosí plod.
- Bříška** - neboli patky jsou vyduté zadní části ve stopě jelena.

Bublání - klokotavý, stoupající a klesající zvuk, druhý verš zpěvu tokajícího tetřívka.
Budník - budka, ve které je umístěna kvočna s mladými koroptvičkami nebo bažanty.
Buchtovati - větší kusy země, vyryté divočáky při rozrývání půdy jsou buchtvy; říká se, že divočáci buchtují.
Burácti - bouřlivé opakující se hlasité projevy jelení zvěře.
Bystřiti - zkoumá-li znepokojená zvěř se zvýšenou pozorností příčinu zneklidnění, říkáme, že bystří.
Bžunda - neúspěch na honě; nestřelí-li lovec na honě ani jediný kus, jde z honu s bžundou.

C

Cáry - zbytky lýčí zanechané na místě při vytloukání paroží.
Castoreum - pachové žlázy bobra evropského.
Celibátník - žertovné pojmenování kohoutka koroptvího.
Cibulka chlupu - zakončení chlupového kořínku.
Cukrování - hlas divoké hrdličky.
Cvikýř - jedinec pohlavně nenormálně vyvinutý.
Cvrčala - drozdovitý pták.
Cysticerkóza - parazitární onemocnění zvěře a psů, způsobené boubelem tasemnic.

Č

Čabraka - bělavé plochy po obou stranách hřbetu na srsti muflona.
Čapka - výrazná barevná skvrna na temeni ptačí hlavy.
Čarovati - liška a kočka při mírném klusu kladou často zadní tlapky skoro přesně do stop tlapek předních, přičemž stopní dráha tvoří skoro přímou čáru.
Čekaná - Lov zvěře, při němž lovec v tichosti, dobrém větru a přiměřeném zákrytu nebo na vysokém posedu čeká na zvěř za účelem lovu, až mu přijde na dostřel, nazýváme čekanou.
Čekaniště - místo, kterého používáme k čekaně.
Čelenka - zřetelně odlišná barevná skvrna na ptačím čele.
Čelesno - otvor psí boudy.
Čepec - druhý předžaludek přežvýkavců.
Černavka - na rozdíl od albinismu, při němž se barví srst a peří do běla, je černavka čili melanismus úchylné zbarvení původní srsti barvou tmavou až černou.
Černění - chemický způsob povrchové úpravy ocelových součástí zejména ručních palných zbraní.
Černý - divočáky nazýváme černou zvěří.
Čiplenka - mladá samice jelenovitých, která se dosud nezúčastnila říje.
Čiříkati - koroptve čiříkají, t.j. volají před večerem nebo časně zrána.
Čistokrevný - je pes zapsaný v uznané knize o původu nebo pocházející z rodičů schopných takového zápisu.
Čižba - chytání drobného ptactva.
Člunek - tmavě zbarvená záď ptačího těla.
Čmelíkovitost - napadení pernaté zvěře, zejména bažantů, koroptví a kachen cizopasníky z řádu roztočů.
Čtyřče - kulobroková zbraň se svazkem čtyř sklopných hlavních a s lůžkovým závěrem.
Čuba - zastaralý název pro samici (fenu) psa.
Čutora - kapesní plochá láhev na nápoje.

D

Daňče - mládě daňčí zvěře.
Daňčice - kůže daňčí zvěře.
Daňčina - zvěřina daňčí zvěře.
Davič - ostrý pes, který zadává drobnou zvěř dravou a toulavou kočku.
Defekace - kálení.
Deformita - znetvoření části těla buď vrozené, nebo jako následek choroby či úrazu.
Dehelmintace - odčervování, léčba sledující vypuzení cizopasných červů z těla hostitele.
Diana - římská bohyně lovu.
Díry - nepřípustné mezery v řadě střelců při kruhové leči.
Divočení - projev dočasné nekázně lovecky vycvičeného psa.
Dlaň - horní rozšířená část daňčího paroží.
Dlouhozobka - oblíbené pojmenování sluky lesní.
Dloužec - řemen připojený na pouta loveckého sokola.
Dobývání - vykopávání jezevce nebo lišky z brlohu.
Dohledávati - nezůstane-li zvěř při zásahu v ohni, bývá postřelena a musí se dohledat.
Dolíheň - část prostoru líhně nebo u velkých líhní samostatný celek, kam se vkládají vejce 20.den po nasazení.
Dolina - jelen nebo daněk v říji si vyhrabuje předními běhy místo a po ulehnutí do něho se chladí.
Dominance - nadřazenost.
Dosled - hledání postřelené zvěře spárkaté.
Došlap - došlapuje-li jelen zadním během do stopy běhu předního.
Dráp - ochranný, hrabavý nebo útočný orgán ze zrohovatělé kůže.
Drážka - prohloubená část drážkovaného vývrtu hlavně palné či plynové zbraně.
Drbiště - místo v blízkosti kaliště.

Drnošlap - žertovné pojmenování bažanta.

Drob - jedlé části vývrhu zvěře.

Droužek - pojitko k sepětí dvou psů, aby mohli být vedeni na společném řemenu.

Družina - menší počet spárkaté zvěře pohromadě.

Dýchánek - je místo, kde koroptve v zimě přespávají.

E

Echinokokóza - časté onemocnění zvěře i psů, způsobované vývojovým stádiem tasemnice psí.

Ekoetologie - zabývá se souvislostmi mezi prostředím a chováním druhů.

Ekotop - část prostoru se stejnými podmínkami jako prostředí určitého druhu.

Ekotyp - soubor jedinců jednoho druhu, majících na prostorově omezeném stanovišti společné fyziologické nebo morfologické vlastnosti.

Ekoparazit - vnější cizopasník, žijící na povrchu těla hostitele.

Ektropium - vychlípení očního víčka psa jako důsledek vleklého zánětu spojivek.

Endemit - malá izolovaná populace, vyskytující se pouze na jediném místě na světě.

Endoparazit - vnitřní cizopasník, žijící v těle hostitele.

Enkláva - pozemek nebo jeho část, obklopený územím, patřícím jinému majiteli.

Epifýza - výrůstek mezimozku.

F

Facír - původně vyučený myslivec bez práce, potulující se od myslivny k myslivně.

Fanfára - při lovech a jiných loveckých příležitostech se troubí na borlice.

Femur - kost stehenní.

Ferina - žertovné pojmenování lišáka.

Fialka - aromatická kožní žláza na hřbetní straně kořene liščí oháňky.

Fibula - kost lýtková.

Fíky - dvě žlázy uložené v mělké jamce za růžky kamzíků.

Flémování - ohrnutí horního pysku a obnažení horní čelisti.

Fretkování - osamělý druh lovu nebo hon na divoké králíky s malým počtem střelců a za pomoci fretky.

Frkati - frkáním se srnčí zvěř snaží zbavit se larev střečků z hrtanu a dutiny nosní.

G

Gastrolity - drobné kaménky ve svalnatém žaludku ptáků, napomáhající drcení potravy.

Genetika - věda o dědičnosti a proměnlivosti organismů.

Geohelmin - cizopasný červ.

Grit - křemičitá drť, nerozpustná žaludeční kyselinou, napomáhající mechanickému drcení potravy.

H

Habitus - celkový vzhled.

Háček - malý kovový jednoduchý přístroj k vyháčkování koroptví a jiné drobné zvěře pernaté.

Háčky - zahnuté konce kamzičích růžků.

Hagard - lovecký dravec lapený po prvním pelichání a určený k výcviku pro sokolnický lov.

Hájení - zákaz odstřelu a chytání zvěře.

Háky - špičáky divoké svině.

Halali - zvláštní fanfára.

Haluzník - dravec, přelétávající v blízkosti hnízda z větve na větev, chycený pro výcvik v sokolnickém lovu.

Háratí se - probuzení pohlavního pudu u feny.

Havěť - drobná pernatá zvěř škodící myslivosti.

Hekati - kamzík, pronásledující v říji kamzici, heká.

Hermafrodit - organismus se znaky obou pohlaví.

Hermelín - zimní bílá kožešina hranostaje.

Hibernace - zimní spánek živočichů.

Hlodáky - přední zuby zvěře z řádu hlodavců.

Holá - holá zvěř jsou laně a kolouši nebo danělky a dařčata

Houkač - vábnička na holuby.

Houně - medvědí kožešina.

Hrabánkovati - jelenovitá zvěř odhrabuje mech a humus, aby si připravila lože.

Hrádek - pahrbček hlíny nebo sněhu ve stopě jelení, vytvořený klenbou spárků.

Hroty - parohy špičáka.

Hrudky - trus srnčí zvěře ve tvaru krátkých tenkých válečků.

Hřad - noční zásed pernaté zvěře na stromě.

Hřeben - zježené štětiny na horní straně krku a na hřbetě divočáka.

Huba - spárkatá zvěř má svírák, šelmy mají mordu a ostatní zvířata srstnatá mají hubu.

Huhlání - tichý hlas výra.

Hvězda - bílá skvrna v ohbí křídel tetřeva a tetřívka.

Hvizd - varovný hlas kamzíků, muflonů a sviště.

Hypofýza - podvěsek mozkový.

Hypodermóza - choroba způsobovaná podkožními střečky.

CH

Chabertióza - invazní onemocnění střev spárkaté zvěře.

Chladná zbraň - používá se k bodání, sekání nebo řezání.

Chlup - zrohovatělý nitkovitý útvar pokožky.

Chmýr - bílé podocasní peří orlů.

Chrupavka - druh pojivové pružné podpůrné tkáně.

Chrutí - období páření divokých prasat a jezevců.

Chřípí - nejbližší okolí nozder.

Churavec - nemocný kus zvěře, zakrslík.

Chvat - uchopení lišky psem v noře.

I

Imigrace - osídlení určité oblasti organismy, které v ní dříve nežily.

Immaturus - nezralý, nevybarvený.

Infanticid - usmrcování mláďat vlastního druhu.

Izolace - odloučení, přerušování spojení s okolním prostředím.

J

Jalovost - dočasná neplodnost samic zvěře.

Jednuška - jednoranová brokovnice s jednou, zpravidla sklopnou hlavní s lůžkovým závěrem.

Jehlovka - jednoranová ruční palná zbraň, nabíjená zezadu jehlovkovými náboji, jejichž prachová náplň se zažehovala nápichem zápalkové složky zapalovací jehlou.

Jelenář - myslivec znalý chovu a lovu jelení zvěře.

Jelenice - kůže jelení zvěře.

Jesle - zařízení pro přikrmování suchou pící.

Jestřábí koš - lapací zařízení soužící k chytání dravých ptáků.

Jílec - rukojeť tesáku.

Jíní - bělavé konečky kamzičího "vousu" nebo štetky.

Jistiti - zvěř zkoumá bezpečnost svého okolí.

Juvenilní - mladý, nedospělý.

K

Kačernárna - zařízení k chovu divokých kachen.

Kačírky - zatočená pírkna na ocase kačera březňáčky.

Kadaver - uhynulé zvíře.

Kácháč - vábnička na kachny.

Káchati - hlas divoké kachny.

Kalhotky - delší peří na stojících některých dravců.

Kamínkovati - zanechávají-li zajíci na sněhu stopy nazelenalé moči, následkem nemoci, říkáme, že kamínkují.

Kaňkování - období páření šelem psovitých, kočkovitých a lasicovitých.

Kapilarióza - invazní onemocnění tenkého střeva spárkaté zvěře nebo jícnu a volete pernaté zvěře způsobené druhy hlístic.

Kaštánky - nesprávně pucky; bradavčité výrůstky pod hlezny zvěře jelení a srnčí.

Kaverna - kmitající dutina.

Kelce - špičáky jelení zvěře.

Kelka - krátký ocas zvěře jelení, daňčí, medvěda a bobra.

Klabonos - tvar nosu, kdy je kost nosní nebo i čelní vypouklá.

Klektáky - špičáky v horní čelisti kňourů.

Klenba - vnitřní spodní část spárku jeleního.

Kloaka - společný vývod trávicí, vyměšovací a rozmnožovací soustavy u ptáků a některých dalších obratlovců a bezobratlých.

Klopýtadlo - prostředek k plašení zvěře.

Kloubkování - amputace části jedné letky v kloubu za vřetení a loketní kostí.

Klubec - zobák větších ptáků.

Kníry - vousy šelem, kočky domácí a dropa.

Knoflíkáč - srnec špičák s nepatrnými špičkami.

Kodrcání - část toku tetřívka a bažanta.

Kohoutice - neplodná bažantí slepice.

Kokeš - žertovný název koroptvího nebo bažantího kohouta.

Komolá zvěř - zvěř holá, bez paroží.

Kontumace - uzavření.

Kurunáč - jelen, jehož paroží lodyha je ukončena třemi výsadami.

Kořenáč - paroží stupeň daňka.

Kořínkovati - jezevec a divočák vyrývají různé kořínky.

Kostřec - špičkou končící zadní část těla ptáků.

Kosmopolita - organismus rozšířený ve všech světadílech nebo chybějící jen na nepříliš velkých územích.

Kostřec - nadocasní část peří ptáka.

Kozelcovat - svázat střídavě přední a zadní běhy spárkaté zvěře dohromady pro snadnější dopravu.

Kratiny - vnější pohlavní orgány samčí zvěře spárkaté.

Krejčík - žertovné pojmenování slabšího jelena při tlupě laní v době říje ovládané hlavním jelenem.

Krmiště - místo, kde zvěři předkládáme krmivo.

Krunýř - neboli brnění se nazývá silná kůže na hrudi divočáka.

Kryptorchismus - vada pohlavních orgánů samců.

Křivice - měknutí kostí u mladých psů.

Křížek - chrupavka v srdci jelení zvěře podobná křížku.

Kvičeti - hlas selat divočáků.

Kvorkati - hlas táhnoucí sluky v době toku.

Kýhati - hlas divokých hus.

L

Láčava - žertovný název staré laně.

Ládovačka - hovorové označení pro předovku.

Láje - smečka psů používaná ke štvaní zvěře.

Laktace - období vylučování mléka z mléčné žlázy savců.

Leptospiróza - nakažlivé onemocnění zvěře a člověka, šířící se hlavně infikovanou potravou.

Lesňák - zajíc zdržující se trvale v lese.

Létavka - mládě pernaté zvěře, které již začíná létat.

Letky - dlouhá tvrdá pera v křídlech zvěře pernaté.

Letošák - sele až do konce kalendářního roku, ve kterém bylo kladeno.

Letoviště - letní stávaníště.

Leucismus - nedostatek pigmentů u zpravidla tmavě zbarvených druhů.

Ležák - myslivecký název pro bekasínu většící.

Licousy - prodloužená srst na lících rysa.

Límec - barevný proužek mezi ptačím týlem a šjí.

Lipochromy - skupina přírodních barviv, působících červené, žluté a zelené zbarvení pokryvu těla.

Lístkování - vábení říjných srnců pískáním na jemný rostlinný list.

Lizák - jazyk zvěře spárkaté a psů.

Lončák - sele divočáka v druhém roce stáří.

Lopata - paroží daňka nebo losa.

Lýčí - silně prokrvená a citlivá, krátce osrstěná kůže s množstvím pachových žláz, vyživující rostoucí paroh.

Lymfa - bezbarvá nebo nažloutlá tekutina podobného složení jako krevní tekutina.

Lyra - rozprostřený tatrč tetřívka.

M

Marasmus - celková tělesná nebo i duševní sešlost jako důsledek stáří nebo prodělané choroby.

Maska - výrazná barevná skvrna na ptačích lících.

Mecháč - jelen s parožím v mechu.

Mekati - muflonky a kamzice mekají.

Melaniny - hnědá až černá organická barviva v kůži obratlovců a jejich produktech.

Mělký hrudník - nedostatečně vyvinutý hrudník psa směrem k břišní straně.

Metabolismus - přeměna látek a energií v organismu a jejich výměna s prostředím, jež je základem života.

Metání - porod mláďat černé zvěře, hlodavců a šelem včetně loveckých psů.

Metastrongylóza - invazní onemocnění dýchacího ústrojí prasat divokých i domácích, způsobené plícnívkami.

Mlazina - mladý lesní porost.

Mlezyvo - první výměšek mléčné žlázy na počátku laktace.

Modračka - myslivecký název pro menší a tmavší odrůdu sluky lesní s namodralými stojáčky.

Monofágie - potravní specializace na jediný druh potravy.

Monogamie - trvalé nebo sezónní soužití jednoho samce s jednou samicí.

Monokryptorchid - pes mající v šourku hmatné pouze jedno varle.

Myškovati - vábiti lišku nebo lasici napodobením hlasu myši.

Myxomatóza - infekční virové onemocnění divokých a domácích králíků.

Mžurka - třetí víčko ve vnitřním koutku oka ptáků.

N

Načinač - pes trhající nebo požírající dohledanou zvěř.

Nadtatrčí - nadčasní pera kryjící kořen ocasu.

Nahánka - druh společného honu, při němž se zvěř nahání na střelce, stojícího na určitém stanovišti.

Náhončí - osoba nahánějící zvěř.

Nákrčník - barevná skvrna výrazná pod ptačím zobákem.

Náprsenka - světlá skvrna na hrdle kuny.

Naříkati - laň, danělka i srna v úzkosti naříká.

Násadec - čelní výrůstek kosti u kořene toulce zvěře dutorohé.

Nášlapky - při sněhovém odměku zanechává někdy jelení zvěř za sebou s otisky spárků i sněhové nášlapky zachycené na

spárcích.

Nažina - místo na těle ptáka, porostlé jen velmi řídké prachovým peřím, nebo zcela holé.

Nebesa - přední nejvyšší část rukávniku k chytání koroptví.

Nehet - špička zobáku ptáků vrubozobých.

Nekróza - místní odumření živé tkáně jako důsledek jejího rozsáhlejšího poškození nebo omezení krevního oběhu.

Nůsek - malý výstupek sněhu nebo hlíny mezi oběma spárky na špičce jelení stopy.

O

Oboroh - zařízení pro úschovu suché píce.

Obřitek - zadní část kýty zvěře jelenovité.

Odezva - odpověď troubícího jelena na bojovou výzvu soka.

Oděrky - na místě, kde parohatá zvěř vytlouká, najdeme často zbytky mechu, zvané oděrky.

Odpuzovadlo - přípravek působící odpudivě na čich a chuť býložravé zvěře.

Odražec - honec, který vrací zvěř křikem nebo jiným hlukem do leče.

Odstínit - sejmutí kukly z očí loveckého dravce, aby mohl být vyslán za kořistí.

Okař - pytlák.

Okolek - neboli hrana je ostře rýsovaný přední okraj spárku v jelení stopě.

Olifant - lovecký roh ze slonoviny.

Onosit - vycvičit loveckého dravce pro sokolnický lov.

Opěrák - střední výsada na paroží jelena a daňka.

Opich - zábrana z větví kolem sazenice nebo stromku, která zajišťuje jeho ochranu před okusem zvěří.

Ornitofág - dravec, živící se převážně ptáky.

Ornitóza - virové onemocnění ptáků, přenosné na člověka.

Osrdečník - vazivový vak, v němž je uloženo srdce.

Ostrouhat - činnost, při níž srnec zbavuje parůžky lýčí.

Ošlapovati - pojmání samičky pernaté zvěře; kohout bažantí však slepice ostruhuje.

Otlučky - místa na dřevinách, otlučená paroží zvěře spárkaté.

Ouška - vztyčitelná pírká na hlavě sov.

Ozev - troubení na borlici při honech.

Ožeh - výstřelem "ožehnutá", méně vzhledná část zvěřiny kolem rány.

P

Paběrkovati - liška paběrkuje, t.j. hledá myši a vosy a hrabe na různých místech.

Pahýl - po zlomené nebo špatně vyvinuté lodyze zůstává jelenu někdy jen pahýl.

Paletky - malá tužší pírká narostlá v křídelním kloubu před letkami některých ptáků.

Paličky - první paroží parohaté zvěře.

Pankreas - jedna z největších žláz v těle, ležící v dutině břišní v blízkosti dvanáctníku.

Pantáč - jelen s paroží v lýčí, určený k získávání pantů.

Paosten - vedlejší větev obrysového péra některých skupin ptáků.

Páráky - spodní dlouhé špičáky divočáků.

Paroh - kostní útvar vyrůstající z pučnice na hlavě samců jelenovitých.

Parukáč - srnec, zřídka jelen, jemuž místo paroží vyrůstá houbovitě pórovitý výrůstek.

Patogenita - schopnost některých mikroorganismů nebo cizopasníků včetně hub a plísní vyvolat onemocnění v těle živočichů nebo rostlin.

Pekáč - žertovné pojmenování zaječího lože.

Pečeť - plocha pod růží, kde se paroh oddělil od pučnice.

Peleš - hnízdo dravce.

Perly - hrbolky na kůži a lodyze paroží.

Pesík - silnější, rovný a delší chlup, vyrůstající z pokožky jednotlivě a přerůstající podsadu.

Pěšák - bažant jdoucí při honu po zemi.

Píchák - zobák sluky.

Pípka - vábnička srnčí a jeřábčí.

Pírko - ocas zajíce, králíka a divočáka.

Plamence - podélné nepravidelné skvrny na ptačím peří.

Plicnívky - hlístice, cizopasíci v plicích zvěře.

Plná - oplozená srstnatá samičí užitková i dravá zvěř.

Podkova - hnědá skvrna na prsou koroptve.

Podkus - vadný skus psa, při němž spodní řezáky vyrůstají daleko za horními řezáky a nedosedají na ně.

Podnésky - mláďata ptáků z druhého hnízdění.

Pokládati - kopulační akt u zvěře spárkaté.

Pokropiti - zvěř lehce zasáhnouti broky bez zvláštního postřelení.

Poustevník - žertovný název jezevce.

Poušky - červené vypouklé lysinky kolem světel kohoutů tetřeva, tetřívka, jeřábka a bažanta.

Povelka - krátká lovecká trubka jednotónová nebo dvoutónová, používaná v lese a při honech.

Prapor - ptačí pero se skládá ze stvolu a praporu.

Praporce - prodloužená srst na bězích dlouhosrstých psů.
Prče - zající prokousané pěšinky v obilí.
Premoláry - zuby třenovní.
Prk - charakteristický říjný pach samců spárkaté zvěře.
Profylaxe - konkrétní ochrana před nemocemi.
Propulsus - zakončení kopulace.
Proutek - ocas lasice a hranostaje.
Prstce - zadní běhy zvěře srstnaté.
Přebarovati - z jara a na podzim srstnatá zvěř mění svou srst.
Předkus - vadný skus psa, při němž jsou spodní řezáky vysunuty před horní.
Přeoplnění (superfetace) - oplodnění několika vajíček z téže ovulace po dvou nebo více pářeních v jedné říji.
Přeoplození (superfekundace) - oplození samice v době, kdy je již březí. Je známé např. u zajícovitých.
Převrhlina - část zemní pokrývky, kterou zvěř jelení při úprku svými spáry vyryje a odhodí.
Přezka - vnější samičí ústroj některé zvěře srstnaté, feny a kočky.
Přílet - návrat ptáků ze zimoviště do míst budoucího hnízdění.
Přísvit - přechod z ranního šera do bílého dne.
Psinka - nakažlivé onemocnění masožravých zvířat virového původu.
Pučnice - úseky nástavců čelní kosti u samců jelenovitých, základ růstu parohů.
Pukavec - neoplozené zkažené vejce, které působením tvořících se plynů puká.
Pych - název pro ničení, poškozování, nebo odcizování zvěře.

R

Rachitida - křivice vzniklá z nedostatku vitamínu D.
Ratice - spárky kozorožců.
Reaktivita - schopnost organismů různě reagovat na vnější podněty.
Rej - reje ve vzduchu provozují svým rozmanitým letem tokající samečkové bekasiny a kozlíka.
Rejdiště - místo, kde srnec v říji prohání říjnou srnu.
Rezistence - odolnost organismu proti škodlivým činitelům.
Roček - jednoletý srnec.
Rochati - daněk v době říje netroubí, ale rochá.
Rokule - laňka nebo mladá danělka od počátku druhého roku.
Rouno - hříva muflona.
Rousy - delší opeření ptačích stojáků sahající až mezi prsty k drápům.
Rýdovák - ocas dravců.
Ryj - rypák divočáků.

Ř

Řadování - stopní dráhy lišky, kočky nebo rysa, kde jsou stopy uspořádány ve dvou řadách těsně za sebou.
Řehťačka - dřevěný klapající nástroj.
Řemínky - pomůcka k přenášení úlovek drobné pernaté zvěře.
Řetěz - rodinka kachňat plovoucích v zástupu za matkou.
Řevnice - druh vábnice napodobující hlas říjného jelena při lovu vábením.
Řezák - krátký oboustranně broušený lovecký nůž.
Říje - období sexuální aktivity savců.

S

Sádelník - tuková žláza jezevce, položená nad řitním otvorem, vylučující odporně páchnoucí tuk; tuková žláza na kostrči hus a kachen, jako zásobárna tuku na maštění peří.
Sběř - loupeživá zvířata, která škodí myslivosti, ale nepatří mezi zvěř, tj. pytláčící psi a kočky.
Sedlo - starší mufloni mají po obou bocích středního trupu bělavou srst.
Sehřadovati - jestliže kohout slétne se stromu, říkáme, že sehřadoval.
Sekati - kňour zbraněmi seká.
Septikaemie - zaječí mor.
Sestupiště - místo, kde vydra vklouzává do vody.
Sídliště - místo přirozeného pobytu zvěře.
Skalnice - lidový název pro skalní kunu.
Slepičivost - slepičí zbarvení bažantího kohouta.
Slzníky - šikmé jamky pod světlou zvěře jelení a daňčí, v nichž se usazují oční výměšky.
Snoubiti se - o zvěři, kde pro páření není zvláštní pojmenování.
Spárky - rohovitá kopýtko, jimiž končí prsty zvěře jelení, daňčí, muflonů, kamzíků a divočáků.
Spirochaetosa - pohlavní nákaza zajíců.
Srpky - krajní srpovitě točená ocasní pera kohouta tetřívčího.
Struky - mléčné cecíky samic savců.
Střapec - chomáč delší srsti na bříše při vyústění samčí žíly zvěře spárkaté.
Střechovitá - se nazývá růže paroží srnčího narostlá sbíhavě dolů ve tvaru střechy.
Střelky - ostře zahrocené a zbarvením výrazné konce per některých ptáků.

Stříkance - výměty dravců, vran a j. kolem hnízd, na kmeni i po zemi.
Stříž - kulí zasažená zvěř spárkatá zanechává na nástřelu často ústřelky srsti.

Svirák - huba zvěře spárkaté.

Svirka - vnější samičí ústroj zvěře spárkaté.

Svítek - vaječné krmivo pro mladé bažanty.

Š

Šerpa - barevný pruh napříč přes ptačí hrud', někdy i dvojitý.

Škára - kůže divočáka a jezevce.

Šoulačka - způsob lovu.

Šourek - pohlavní úd drobné zvěře srstnaté.

Špice - lodyha špičáka.

Štětec - ocas jezevce.

Štětička - chomáček chmýří na krátkém brčku na kostrči sluky lesní.

Štětináč - lidové pojmenování divočáka.

Štětiny - srst divočáků.

Štětká - ozdoba loveckého klobouku.

Štěty - tužší vlasová péra na kořenu zobáku havrana, krkavce a vrány, ve tvaru snopku přiléhající k zobáku přes nozdry.

Švihačka - ohnutý stromek s pytláckou smyčkou.

Švihati - daňčí zvěř švihá, t.j. tluče kelkou o kyje.

T

Tatrč - ocas tetřívka a jeřábka, široký a vějířovitě rozvíratelný.

Tenata - síť k chytání zvěře všeho druhu.

Tchořina - tchoří kožešina.

Tchořovina - tchoří zápach.

Tichá říje - za špatného počasí se jeleni neozývají, mluvíme o tiché říji.

Tíkati - bažantíci, kuřátka tetřeví i tetřívčí a mladí krocani tíkají.

Típec - zánět jazyka působící zvětšení a ztvrdnutí jeho pokožky u bažantů.

Tok - projev námluv některých druhů pernaté zvěře.

Tokaniště - místo, které tetřevi a tetřívci každoročně s oblibou volí k svému toku.

Torba - lícní prostory křečka.

Toulec - roh muflona, kozorožce a zubra. Kamzík má růžky.

Trávník - žaludek zvěře parohaté a rohaté.

Trháky - nápadně větší stoličky v chrupu šelem.

Trofej - součást úlovku sloužící jako upomínka loveckého úspěchu.

Troud - hníjící nebo shnilá zvěřina.

Třásničky - rohovitě výrůstky na prstech tetřeva.

U

Újed' - padlinu dobytčí nebo kus zvěře položené jako návnada za účelem zlákáni zvěře, nazýváme újedí.

Úpadek - všeobecný tělesný pokles hmotnosti, všeobecně špatný vývoj paroží a pod.

Úprk - nejrychlejší pohyb, jímž se zvěř srstnatá snaží uniknout.

Usně - vydělávané kůže zvěře spárkaté.

Ušák - lidový název zajíce.

V

Vábničky - jednoduché nástroje k přilákání zvěře za účelem pozorování nebo odstřelu.

Vesla - noha ptáků s plovací blanou.

Veslaři - řád ptáků, k nimž patří kormoráni.

Věchýtek - slaměný svazeček používaný k cvičení psů.

Vějří - ocas tetřeva, dropa a divokého krocana.

Věnění - otisky obroučků jeleních spárků na tvrdé půdě.

Věnec - ostrý okraj spárků zvěře jelení.

Větrník - nos zvěře spárkaté.

Vidlačky - mladé koroptve s nedorostlými středními pery v tatrčku.

Vláčidlo - návnada, pomocí které zakládáme vlečku.

Vlajka - delší srst na ohánce ohařů dlouhosrstých.

Vrásky - vypuklá kůže na temeni hlavy laní a danělek.

Vrubý - růstem kamzíchův růžků a mufloních toulců přirůstají na nich každoročně nové vruby, podle nichž odhadujeme věk zvěře.

Vřeštidlo - vábnička.

Výhřevy - nezamrzlá místa na potocích, kam se za mrazu uchylují divoké kachny.

Výjezd - na povrch půdy vyúsťující ochozená nora, kudy zvěř z nory vyjíždí.

Vývodky - mladé šelmy, zvláště liščata, vyvedené z doupěte.

Z

Zadina - drobné zrní ke krmení bažantů a koroptví.

Zakrslík - kus velmi špatně vyvinutý.

Záryk - mohutné zařvání jelena jako výzva k souboji.

Zásed - místo nebo způsob zasednutí ne čekanou.

Zástěrka - je delší srst na svírce spárkaté zvěře.

Závoj - paprskovitě rostlé peří kolem světél většiny sov.

Zazdíti se - jezevec se někdy v noře zahrabe, aby se chránil proti dorážejícímu norníkovi.

Zejk - zoubek na horní čelisti zobáku před špičkou u dravců.

Zlatá pírka - vyspělá rudá rýdovací pírka ocasní u koroptve.

Zrcadélko - pestře a odlišně zbarvené, zpravidla kosodélníkové políčko peří na křídelních krovkách divokých kachen, lysek, hřivnáče, sojky a j.

Ž

Ždímati - močení zvěře spárkaté nazýváme v myslivecké mluvě ždímáním.

Žebírko - úzký, odlišně zbarvený proužek na křídelních krovkách některých ptáků.

Žila - pohlavní úd samčí zvěře spárkaté.

Žír - přirozená jadrná potrava zvěře spárkaté.

Žlábek - krmec pro jadrné krmivo.